

Saft, Sejl og Sigtbarhed

© Helen Eriksen, erhvervpsykolog, foredragsholder, forfatter,
Grundlægger, stress- og trivselsekspert www.going-beyond.dk

**„Den dag vi mister glimtet i øjet
og ikke mere har tid
til at drikke kaffe med posten,
lukker vi bixsen.”**

**”Leverandør til Dyndet-Kimmerslev og Allernærmeste Omegns Æseldriverforening
af 1985”**

Møde

Da jeg læste denne sekvens første gang i 1985 på en økologisk hyldeblomst saftflaske trak det voldsomt i mine smilebånd, der med sindsro og glæde gav efter for trækket og snart efter befandt sig i vid udstrakt tilstand. Maven boblede af glæde, og hele min krop følte som var den nærmest ét stort glimt i øjet. Som besvarede den helt instinktivt og absolut begejstret den erklærede vision på denne egentlig ellers rimeligt neutralt udseende etiket.

Unødvendigt sikkert at fortælle at denne drik siden har været min absolutte yndlingsdrik. Og mine venners.

Erkendelse

Da én af mine venner i Schweiz på et tidspunkt grundet en fejlsatsning måtte ”lukke bixsen” – et igennem årene innovativt og velrenommeret reklamebureau i Zürich, kom han op til Danmark og besøgte mig. Vi sad på en Café inde i Århus midtby, hvor vi på min anbefaling drak:???

Hyldeblomstdrik fra ovennævnte producent. Jeg benyttede lejligheden til at spørge om han ville høre noget klogt og sjovt, som stod på etiketten. Og han svarede ja. Da jeg var færdig med at citere Søbogårds verbale fingeraftryk på deres saftflaske, kiggede jeg over på ham. Han sad med et ansigtsudtryk, der udtrykte stærk bevægelse og kraftig humoristisk sans på én og samme tid. Kiggede mig lige ind i øjnene og sagde – tja i al sin enkelhed. Der har vi årsagen til at min bixs nu må lukke – jeg ved ikke hvem min post er. Jeg ved knapt nok hvordan han ser ud. Jeg kender slet ikke hans navn, og jeg har aldrig taget mig tiden til at drikke kaffe med ham.

Venskab

Og lidt senere efter at have siddet med flasken i hånden en rum tid, som var den en slags gammel, tabt ven, der på bedste hustler vis var dukket op i Latinerkvarteret i Århus for at minde ham om deres venskab, sagde han: Jeg har ikke været tilstrækkelig opmærksom på at være tro mod det, der egentlig gav mig glimtet i øjet. Jeg tabte det af syne.

I sit afskeds- og forklaringsbrev til sine gamle kunder beskrev han oplevelsen på caféen og hans erkendelse.

Nu 5 år efter har han opbygget en ny succesfuld bixs, skrevet 2 bestsellers omkring ledelse i forandring og for 3 år siden fik jeg et brev med følgende ordlyd. ”Kære Helen. Det går mig atter rigtig godt. Jeg ved nu hvad min post hedder og jeg har masser af glimt i mine øjne. Tak og Kærlig hilsen Hans Rudolf.

Vision

"Da de tabte målet af syne, fordoblede de deres anstrengelser", sagde Mark Twain engang. Vore klare visioner og værdier i disse foranderlige og etisk værdimæssigt udfordrende tider er ikke bare vigtige. De er fundamentalt vigtige at have for øje. Ikke at vi ikke ved det. Det ved skam de fleste af os. Men der er jo så meget at tage sig af altid. Og det er der. Men såfremt Mark Twain har ret i sin antagelse, så skulle vores klare vision medgive os den dobbelte energi og den halve arbejdsindsats i modsætning til et liv uden en klar vision. For ikke at tale om et troskabsniveau i forhold til os selv, der, hvis vi var træer i et forandringsvarslende stormvejr, ville udgøre vores kraftige, stabiliserende rodnet.

Værdier

Afgørende for, om du når dine mål
er ikke vindens luner
men måden du sætter dine sejl.
Anonym

Og denne dobbelte energi kan vi jo så bruge til at styrke udlevelsen af vore værdimæssige konstellationer og sætte vore sejl og navigere derudfra. Et sejl er et sejl. Der er ikke forskel på, hvordan det virker på det personlige plan og så på et organisatorisk niveau. Princippet, virkningerne og konsekvenserne er de samme. Og selvfølgelig kan der være forskel på sejlenes kvalitet. Men det vigtige er vel rent værdimæssigt at sejlene passer til båden og at man ud fra sin vision og sine værdier tager i en samlet betragtning bare ved, hvornår hvilke sejl skal sættes. Om man er ude på havet i sin enmandsjolle eller tager en tørn sammen i et team i Admirals Cup.

Virkelighed

Jeg var til bryllup hos Hans Rudolf for en måneds tid siden. Han har med et kraftigt glimt i øjnene, en helt klar vision og nogle helt klare værdier - belært af erfaringen - lært at sætte sine sejl på en ny måde, der har bragt ham derhen, hvor han optimalt kan udfolde sig og være med til at støtte organisationer i at finde deres visioner og sætte deres sejl på måder, der er optimale for dem og deres omgivelser.

- Han kom med sin brud sejlene ind i havnen til deres nye hjem, beliggende ved en sø. Vi andre – altså gæsterne havde rituelt fået udleveret rosenblade som vi kastede efter dem ved indsejlingen for ligesom at få mulighed for at udtrykke vore ønsker og håb for dem.

På indbydelsens forside stod der med store bogstaver: "Wir trauen uns". Det er på tysk lidt en leg med ord, som kan betyde både: vi gifter os. Og det kan betyde: VI TØR.

Hans post hedder Herr Lössli, fortalte han mig. Og postens foretrukne kaffemærke er Gevalia Gold. Unødigt at sige hvad min gave var, ikke sandt!?

Hans Rudolf kunne være navnet på hvilken som helst af os. Hans Rudolf kunne være navnet på en hvilken som helst virksomhed. Hans Rudolf. Er overalt. Hvis vi tør.